

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320203910
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320203910.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37927795, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: X. H., R.. XX.XX.XXXX, D. C. XXX, XXX XX W. R. Q., o zaplatenie 364,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12Csp/155/2020-116 z 13. mája 2021 v spojení s opravným uznesením, č. k. 12Csp/155/2020-148 z 29. septembra 2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a III. výroku v spojení s opravným uznesením č.k. 12Csp/155/2020-148 z 29. septembra 2021.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 188,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30,67 eur od 19. decembra 2017 do zaplatenia, zo sumy 33,77 eur od 19. januára 2018 do zaplatenia, zo sumy 31,- eur od 20. februára 2018 do zaplatenia, zo sumy 32,58 eur od 20. marca 2018 do zaplatenia, zo sumy 32,47 eur od 19. apríla 2018 do zaplatenia, zo sumy 27,88 eur od 19. mája 2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zamietol žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 175,97 eur a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou mu 23. novembra 2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 188,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30,67 eur od 19. decembra 2017 do zaplatenia, zo sumy 33,77 eur od 19. januára 2018 do zaplatenia, zo sumy 31,- eur od 20. februára 2018 do zaplatenia, zo sumy 32,58 eur od 20. marca 2018 do zaplatenia, zo sumy 32,47 eur od 19. apríla 2018 do zaplatenia, zo sumy 27,88 eur od 19. mája 2018 do zaplatenia, 175,97 eur titulom zmluvnej pokuty a nahradiť trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. ako postupca a on ako postupník 8. júla 2020 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na neho. Postupca uzatvoril so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb, resp. o pripojení, vrátane dodatkov, v ktorej sa dohodli, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. bude žalovanej poskytovať určité služby a žalovaná bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Postupca žalovanej vyúčtoval cenu za poskytnuté telekomunikačné služby a vystavil vyúčtovacie faktúry, ktoré žalovaná riadne a včas neuhradila. Neuhradená zostala z faktúry č. VS 7105700693 suma 30,67 eur, z faktúry č. VS 8201067550 suma 33,77 eur, z faktúry č. VS 8203026007 suma

31,- eur, z faktúry č. VS 8204999540 suma 32,58 eur, z faktúry č. 8206990532 suma 32,47 eur a z faktúry č. VS 8208987995 suma 27,88 eur. Zmluvnú pokutu vo výške 175,97 eur vyúčtoval žalovanej faktúrou č. VS 8220983287.

2.2 Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

2.3 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobcu obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. a žalovaná 28. septembra 2017 uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorou sa poskytovateľ zaviazal poskytnúť užívateľke (fyzickej osobe - nepodnikateľovi) služby označené ako HAPPY XL volania a užívateľka sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s poskytovateľom po dobu viazanosti 24 mesiacov. Poskytovateľ vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúru č. VS 7105700693 na sumu 30,67 eur, faktúru č. VS 8201067550 na sumu 33,77 eur, faktúru č. VS 8203026007 na sumu 31,- eur, faktúru č. VS 8204999540 na sumu 32,58 eur, faktúru č. 8206990532 na sumu 32,47 eur a faktúru č. VS 8208987995 na sumu 27,88 eur. Popritom bola žalovanej faktúrou č. VS 8220983287 vyúčtovaná zmluvná pokuta vo výške 175,97 eur.

2.4 Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania nepochybne za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu a žalovaná 28. septembra 2017 uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej poskytovateľ poskytol žalovanej dohodnuté služby a cenu poskytnutých služieb a poplatkov vyúčtoval žalovanej vyššie uvedenými faktúrami v celkovej výške 188,37 eur.

2.5 Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 188,37 eur, pričom táto suma predstavuje cenu služieb poskytnutých žalovanej. Keďže žalovaná bola s platením jednotlivých faktúr v omeškaní, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v sadzbe stanovenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.6 K zmluvnej pokute sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu prvej inštancie 23. decembra 2020, v ktorom uviedol, že zmluvná pokuta bola vyúčtovaná z dôvodu, že žalovaná sa zaviazala po dobu viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia dodatku zotrvať v zmluvnom vzťahu s jeho právnou predchodkyňou, využívať služby podniku, nevykonať žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy alebo k preneseniu čísla a riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Zmluvná pokuta bola vypočítaná degresívnym spôsobom tak, že jeho právna predchodkyňa zohľadnila počet dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Žalovanej boli poskytované služby od 28. septembra 2017 a k prerušeniu došlo 27. apríla 2018, t. j. po 212 dňoch od začiatku využívania služieb, v dôsledku čoho žalovaná porušila podmienku viazanosti z tejto zmluvy o 518 dní (z celkového počtu viazanosti 730 dní).

2.7 Súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú žalobu žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá mala byť dohodnutá v zmysle dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb. V tejto súvislosti konštatoval, že žalobca v danej veci odvíja svoje právo od zmluvy, ktorá patrí k spotrebiteľským zmluvám v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Tieto zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Navyše zmluvná pokuta mala byť písomne dojednaná v osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré sú predtlačené a ktorých obsah žalovaná ovplyvniť vôbec nemohla. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd mal za to, že právna predchodkyňa žalobcu ako dodávateľ, zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľkou osobitne nevyjednávala, pretože zmluvná pokuta je súčasťou formulárových všeobecných zmluvných dojednaní. Právna predchodkyňa žalobcu vystupovala pri uzatváraní zmluvy a dodatku ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto konkrétnom prípade žalovaná nemala možnosť podstatným spôsobom obsah dodatku k zmluve ovplyvniť. Žalovaná ako spotrebiteľ si zmluvnú pokutu osobitne nevyjednávala vzhľadom na ich splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu s dodatkom ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

2.8 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa - žalovanej,

ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Jedná sa dokonca o dojednanie, ktoré obmedzuje žalovanú na jej právach, ktoré jej vyplývajú priamo zo zákona o elektronických komunikáciách. Nárok na zmluvnú pokutu okrem prípadu porušenia povinností na strane účastníka - žalovanej tým, že včas a riadne neuhradí svoj splatný záväzok voči veriteľovi, je dojednaný aj pre prípad ukončenia zmluvného vzťahu zo strany žalovanej formou výpovede počas doby viazanosti, pre prípad zmeny poskytovateľa telekomunikačných služieb, čím zo strany žalobcu dochádza k značnému zásahu do jeho práv, nakoľko uplatnenie týchto zákonných práv zo strany žalovanej je sankcionované zo strany žalobcu zmluvnou pokutou. Okrem toho, dojednanie o zmluvnej pokute je súčasťou formulárovej zmluvy vyhotovenej žalobcom, a teda sporná je aj skutočnosť, či vôbec žalovaná mala možnosť privodiť jeho zmenu, nakoľko žalovaná tým, že podpísala zmluvu, keďže mala záujem o poskytovanú službu, musela prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom - žalobcom vrátane ustanovení o zmluvnej pokute. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty preto nie je možné považovať podľa názoru súdu ani za individuálne dohodnuté v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Dojednanie zmluvnej pokuty za nezaplatenie ceny za poskytnuté služby je neakceptovateľné. Na tom nič nemení ani fakt, že právna predchodkyňa žalobcu sa snažila zohľadniť časový aspekt porušenia tejto povinnosti vyjadrujúci denné klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania služieb v dôsledku nezaplatenia sumy za poskytnuté služby. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nesplní len v nepatrnom rozsahu napr. z vyúčtovanej sumy neuhradí 1,- euro. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje. Okrem toho výška zmluvnej pokuty sa znižuje iba do dňa prerušenia poskytovania služieb v dôsledku nezaplatenia ceny za poskytnuté služby. Prerúšením poskytovania služieb k zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Nemožno preto vylúčiť následne uhradenie dlžného záväzku zo strany spotrebiteľa a opätovné obnovenie poskytovania služieb. Táto okolnosť majúca podstatný vplyv na výšku zmluvnej pokuty zohľadnená nebola. Zmluvná pokuta tak ako bola dojednaná, teda umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľov zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb. Preto súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 175,97 eur ako nedôvodný zamietol.

2.9 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2, § 489, § 491 ods. 1, § 524, § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, § 44 ods. 1, ods. 10 písm. b), ods. 14, § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.10 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a s ohľadom na približne rovnaký úspech sporových strán rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že jeho právna predchodkyňa poskytla žalovanej zvýhodnenú ponuku služieb v podobe celkovej sumy zľavy zo štandardných poplatkov za služby (vrátane doplnkových služieb) a z neakciovej kúpnej ceny KZ/dátového zariadenia, pričom táto výhoda jej bola poskytnutá ako benefit pre jej záväzok zotvať v zmluvnom vzťahu a riadne si plniť svoje zmluvné povinnosti po určený čas viazanosti. Súčet poskytnutých zliav, ako aj neakciová cena dátového zariadenia sú v zmluve uvedené riadne v jej základných náležitostiach. Na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovanej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola medzi jeho právnu predchodkyňou a žalovanou dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, tzv. regresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Výška zmluvnej pokuty určená regresívnym (klesajúcim) spôsobom teda zohľadňuje dobu, počas ktorej si spotrebiteľ svoj záväzok zo zmluvy plní riadne a včas. Žalovaná porušila záväzok viazanosti tým, že porušila zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné

služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol jeho právnej predchodkyňi nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Mal za to, že dojednaná zmluvná pokuta nebola neprimerane vyšším zabezpečením oproti hodnote zabezpečenej povinnosti v čase uzatvorenia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. s) Občianskeho zákonníka. Zároveň ustanovenia o zmluvnej pokute nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je skúmanie otázky ich individuálneho dojednania irelevantné. Ohľadom nemožnosti individuálneho dojednania zmluvných podmienok podotkol, že výsledkom dohody o cene poskytovaných služieb vrátane poskytnutých zliav boli zmluvné dojednania medzi jeho právnou predchodkyňou a žalovanou, ktoré sú dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné a nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami zmluvy. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 175,97 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 11CoCsp/12/2021-146 z 9. septembra 2021 vrátil vec súdu prvej inštancie na vykonanie opravy, keďže súd prvej inštancie v záhlaví napadnutého rozsudku nesprávne uviedol priezvisko žalovanej.

6. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie opravným uznesením, č. k. 12Csp/155/2020-148 z 29. septembra 2021 opravil označenie žalovanej v záhlaví rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12Csp/155/2020-116 z 13. mája 2021, ktorá má byť správne označená takto: X. H., R.. XX.XX.XXXX, D. C. XXX, XXX XX W. R. Q..

7. Po opätovnom predložení veci súdom prvej inštancie Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu potvrdiť.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. doplniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

11. Zmluva o poskytovaní verejných služieb uzatvorená medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pri uzatváraní a plnení ktorej právna predchodkyňa žalobcu ako dodávateľ konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupovala v pozícii spotrebiteľa. Rovnako je potrebné hodnotiť aj článok 5. tejto zmluvy, ktorý upravuje zmluvnú pokutu, keďže aj dojednania o zmluvnej pokute sú súčasťou formulárovej zmluvy vyhotovenej právnou predchodkyňou žalobcu, pričom je viac než sporným, či žalovaná mala vôbec možnosť tieto dojednania ovplyvniť.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa na predmetnú zmluvu majú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy a v súvislosti s tým aj so záverom súdu prvej inštancie, že článok 5. tejto zmluvy nebol individuálne dohodnutý v dôsledku čoho možno zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, a teda za neplatné. Ak by sa aj považovali dohody o zmluvnej pokute za platné, je zrejmé, že spotrebiteľ by zmluvnú pokutu bol povinný uhradiť aj vtedy, ak by zrealizoval úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy. Žalobca totiž právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzuje od nesplnenia povinnosti zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby alebo od nesplnenia povinnosti zotrvať po určitú dobu v zmluvnom vzťahu s ním, čo je neakceptovateľné. Odvolací súd zdôrazňuje, že na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že výška zmluvnej pokuty mala tvoriť výšku zľavy zo štandardných poplatkov za služby a výšku zľavy z reakciovnej ceny KZ poskytnutej účastníkovi.

13. Odvolací súd súčasne konštatuje, že pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia ani výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Zmluvná pokuta, tak ako bola dojednaná, umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľa plnenie vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb. Takáto výška zmluvnej pokuty je v rozpore s dobrými mravmi.

14. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

15. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd nárok na ich náhradu sporovým stranám nepriznal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).